

Սիպիլ

Կյանքը

Երագել, երագել՝ վարդերուն քով թառամած,
Երագել և հուսալ սև երկինքեն ամպամած,
Աստղերեն անգորով, և ամպրոպեն, շանթեն ալ

Գութ մուրա՛լ:

Հավատալ, հավատա՛լ տիեզերքին բարության.
Զինաթափ, անձնատուր բախտի սուրին՝ անվարան,
Կեղեքվիլ, արյունիլ, սակայն չըլլալ սրտաաբեկ

Ո՛չ, երբեք:

Տառապիլ, գալարվի՛լ, այլ ապրիլ միշտ երագով,
Բոցին մեջ գեհենին հովանիներ տեսնել զով,
Եվ ժպտիլ անվրդով արյուն հոսի երբ սրտեղ

Վետ առ վետ:

Երագել, երագել մինչև իդձերդ արփանուշ
Փըշրվին ու մարին, հոգիդ պատե քար ու փուշ,
Եվ թաղվի երագդ ալ, մոխիր կտրած հողին տակ

Անհատակ:

1930